

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **M.M.**

po rozpoznaniu sprawy w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 29 lipca 2026 r.

wniosku Sądu Okręgowego w Lublinie

zawartego w postanowieniu z dnia 14 lipca 2026 r., sygn. akt IV K 191/26

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę Sądowi Okręgowemu w Lublinie, sygn. akt IV K 191/26, do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Toruniu.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 lipca 2026 r. Sąd Okręgowy w Lublinie zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy M.M., oskarżonej o popełnienie czynów z art. 258 § 1 k.k., art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 3 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. oraz z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., wobec której stosowane jest obecnie do 25 października 2026 r. tymczasowe aresztowanie, Sądowi Okręgowemu w Toruniu. Zdaniem Sądu występującego z wnioskiem, przesłanką przemawiającą za przeniesieniem sprawy jest obecna sytuacja skazanej, która będąc w zaawansowanej ciąży jest osadzona w Zakładzie Karnym nr [...] w G., który jako

jeden z dwóch zakładów karnych w Polsce zapewnia opiekę ginekologiczno-położniczą, a co znacznie utrudnia oskarżonej uczestnictwo w rozprawie przed Sądem właściwym miejscowo oddalonym o prawie 500 km od jej aktualnego miejsca pobytu. Nadto, żadna jednostka penitencjarna w okręgu działania Sądu Okręgowego w Lublinie nie jest przystosowana do przebywania matki z dzieckiem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Okręgowego w Lublinie zasługiwał na uwzględnienie.

Analiza akt sprawy wskazuje, że w niniejszej sprawie zachodziła konieczność odstąpienia od ogólnej zasady właściwości miejscowej, gdyż przemawia za tym dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym stanowi art. 37 § 1 k.p.k. Przez pojęcie dobra wymiaru sprawiedliwości rozumie się także interes wymiaru sprawiedliwości w szybkim rozpoznaniu sprawy, a powyższe zniweczyć może stan zdrowia osoby oskarżonej, który znacząco utrudnia stawienie się na rozprawę w sądzie właściwym z uwagi na odległość od miejsca jej pobytu oraz sygnalizowany we wniosku brak możliwości zapewnienia jednostki penitencjarnej przystosowanej do przebywania matki z dzieckiem w okręgu działania Sądu.

Analiza sprawy wskazuje, że stan zdrowia oskarżonej M.M. jest przeszkodą do kontynuowania czynności procesowych przed Sądem Okręgowym w Lublinie. Oskarżona jest bowiem w zaawansowanej ciąży, co spowodowało jej osadzenie w Zakładzie Karnym nr [...] G., który jako jeden z zaledwie dwóch zakładów karnych w Polsce gwarantuje opiekę położniczo-ginekologiczną. Pozostawienie sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Lublinie, oddalonego około 500 km od miejsca aktualnego miejsca pobytu oskarżonej mogłoby spowodować dalszą przewlekłość postępowania bądź naruszenie gwarancji prawa oskarżonej do obrony, a stan taki nie służyłby dobru wymiaru sprawiedliwości. Trafnie Sąd wnioskujący zwrócił w tym zakresie uwagę na trudności związane z długotrwałym konwojem, co przede wszystkim stanowiłoby dla oskarżonej ryzyko w okresie zbliżającego się porodu, a następnie porodu, ale także generowałoby inne problemy organizacyjne związane np. z zapewnieniem opieki dla noworodka czy naruszeniem norm czasu pracy policjantów, a z uwagi na brak znajomości przez oskarżoną języka polskiego

również ze zorganizowaniem ew. wideokonferencji. Sąd wnioskujący wskazuje też na trudności, które trwać będą po urodzeniu dziecka, skoro żadna jednostka penitencjarna w okręgu działania Sądu Okręgowego w Lublinie nie jest przystosowana do przebywania matki z dzieckiem. Przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Toruniu zniweluje te wszystkie trudności i przyczyni się do szybszego, rzetelnego procesu.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

[a.ł]